

Когато са касае дума-та ни за тоя въпросъ, то всякога ни са чини, че Тацитъ ще стане изъ гроба и ще да повтори силно-то си и красноречиво слово, което е казалъ на римляни-те въ време-то, когато Империя-та беше на падение: «щѣ начинѣ отъ възпитание-то, което наши-те бащи сѣ давали на свои-те деца. Най-напредъ, синѣ-тъ, роденѣ отъ почтена майка, го недавали да са възпитае въ чуждѣ домѣ на вземена-та сѣ заплата доилница, но го доила сѣ гърди-те си и носила на рѣце-те си сама-та му родна майка, като считала за своя първа добродетель усърдие-то къмъ домашно-то огнище и преданность-та къмъ семейство-то. Освенъ това, надзорѣтъ надъ всички-те деца отъ неколко фамилии са поверявалъ на некоя стара роднина на фамилия-та, жена, която са отличавала по честна-та си нравственностъ; при нейно-то присѣствие забранено било да са говори нещо неприлично, или да са прави това, което било противно за понятие-то на честъ-та. Тя са занимавала не само сѣ гледание и работа, но така сѣщо сѣ развлечения-та и игри-те на деца-та. По сѣщия начинъ Корнелия, майка-та на Гракхи-те, Аврелия, майка-та на Цезаря, и Ация, майка-та на Августа, сѣ ръководили сѣ възпитание-то на деца-та си и ги направили забележителни чловеци. После, когато тия честни и праводушни младежи, порастнали въ подобна строгостъ и редъ, неотклоняеми отъ правия пътъ чрезъ пророци-те, са захващали за изучавание-то на свободни-те науки, като са посвещавали, съобразно сѣ